

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE FINANCIEN
EN DE BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES
ET DU BUDGET

VAN

DU

14-03-2000

14-03-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Dinsdag 14 maart 2000

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING - COM 141

Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het rapport en het begrotingsbeleid van het Internationaal Monetair Fonds" (nr. 1259)

5

sprekers : **Dirk Pieters, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Mondelinge vraag van de heer Jacques Chabot aan de minister van Financiën over "onrustwekkende problemen inzake de invordering van de belasting" (nr. 1211)

7

sprekers : **Jacques Chabot, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Financiën over "de detachering van de fiscale ambtenaren naar de parketten" (nr. 1220)

9

sprekers : **Servais Verherstraeten, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Financiën over "de achterstand in de doorstorting van de aanvullende gemeentelijke personenbelasting" (nr. 1237)

10

sprekers : **Daniël Vanpoucke, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de avenant aan het dubbelbelastingverdrag België-Frankrijk" (nr. 1250)

11

sprekers : **Yves Leterme, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de inhouding van bedrijfsvoorheffing op de lonen uitbetaald aan Franse chauffeurs voor internationaal vervoer tewerkgesteld door Belgische transportbedrijven" (nr. 1251)

12

sprekers : **Yves Leterme, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Financiën over "de fiscale behandeling van de uittrekingsvergoedingen van de parlementsleden" (nr. 1269)

14

sprekers : **Jean-Pierre Viseur, Didier Reynders**, minister van Financiën

Sommaire

Mardi 14 mars 2000

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET COM 141

Question orale de M. Dirk Pieters au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "le rapport du Fonds monétaire international et la politique budgétaire" (n° 1259)

5

orateurs : **Dirk Pieters, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Question orale de M. Jacques Chabot au ministre des Finances sur "des problèmes inquiétants en matière de recouvrement de l'impôt" (n° 1211)

7

orateurs : **Jacques Chabot, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre des Finances sur "le détachement de fonctionnaires fiscaux auprès des parquets" (n° 1220)

9

orateurs : **Servais Verherstraeten, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre des Finances sur "les retards dans le versement aux communes des centimes additionnels à l'impôt des personnes physiques" (n° 1237)

10

orateurs : **Daniël Vanpoucke, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "l'avenant à la convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions" (n° 1250)

11

orateurs : **Yves Leterme, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "le prélèvement d'un précompte professionnel sur les salaires versés aux chauffeurs français engagés pour le transport international par des firmes de transport belges" (n° 1251)

12

orateurs : **Yves Leterme, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre des Finances sur "le régime fiscal applicable aux indemnités de sortie des parlementaires" (n° 1269)

14

orateurs : **Jean-Pierre Viseur, Didier Reynders**, ministre des Finances

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de stijgende olieprijs en de invloed van de fiscaliteit daarin" (nr. 1285)

15

sprekers : **Yves Leterme, Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Hubert Brouns aan de minister van Financiën over "het dubbelbelastingverdrag met Nederland" (nr. 1288)

20

sprekers : **Hubert Brouns, Didier Reynders**, minister van Financiën

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "l'augmentation des prix pétroliers et de l'influence de la fiscalité y afférente" (n° 1285)

15

orateurs : **Yves Leterme, Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Hubert Brouns au ministre des Finances sur "la révision de la convention entre la Belgique et les Pays-Bas tendant à éviter la double imposition" (n° 1288)

20

orateurs : **Hubert Brouns, Didier Reynders**, ministre des Finances

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 14 MARS 2000

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 14 MAART 2000

De vergadering wordt geopend om 10.10 uur door de heer **Jef Tavernier**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.10 heures par M. **Jef Tavernier**, président.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het rapport en het begrotingsbeleid van het Internationaal Monetair Fonds" (nr. 1259)

Question orale de M. Dirk Pieters au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "le rapport du Fonds monétaire international et la politique budgétaire" (n° 1259)

De heer **Dirk Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, vermits de destijds aangeduide voorzitter hier nog nauwelijks het voorzitterschap komt waarnemen, ziet het ernaar uit dat u steeds meer de echte voorzitter wordt van deze commissie. U doet dat goed. Ook de eerste ondervoorzitter is vaak afwezig, niettegenstaande het feit dat men destijds zo op zijn aanduiding in deze functie stond.

Mijnheer de minister, het is niet de bedoeling het begrotingsdebat om de haverklap te voeren, maar de publicatie van het IMF-rapport is een tussentijds moment om even bij het begrotingsbeleid stil te blijven staan. Ik kan dat bondig doen. Ik verwijs naar de begrotingsbespreking die we hier hadden en waarbij wij de stelling ontwikkelden dat het tekort daalt in het jaar 2000, maar dat het structureel tekort tegelijk toeneemt.

Wij hebben toen een heel verhaal opgehangen, waarbij we de vergelijking maakten met de periode tussen 1988 en 1992. In die periode konden wij ook gedurende enkele jaren een dalend tekort vaststellen dat gepaard ging met een structureel stijgend tekort. Ik heb uitgelegd wat het verschil was. Het conjunctuurgezuiverde tekort neemt toe in die periode.

We hebben de nefaste gevolgen daarvan gezien in de periode die daarop volgde. Toen de laagconjunctuur de hoogconjunctuur opgevolgde, was men verplicht - geconfronteerd zijnde met dat sterk opgelopen structurele tekort - om dan een budgettaire politiek te voeren die eigenlijk anticyclisch was.

Het blijkt dat de Nationale Bank toch waarschuwde om het structurele tekort niet uit het oog te verliezen. Ook het IMF heeft in zijn aanbevelingen vastgesteld, en ik kan de cijfers citeren, dat er een verdere daling is van het tekort, maar een toename van het stijgende tekort. Zij komen tot een structureel tekort van 0% in het jaar 1999 naar een structureel tekort van 0,3% in 2000. Dat is een verslechtering van de situatie met 0,3 BNP-punten, dit terwijl nochtans het tekort met 0,4% daalt. Op het eerste gezicht ontstaat de indruk dat er niets aan de hand is, maar ook deze cijfers tonen aan dat het de verkeerde kant zou kunnen uitgaan en dat een zekere lakse houding tegenover de budgettaire ontwikkelingen op dit moment niemand in paniek zal brengen omdat het tekort verder daalt. U zult het 0-tekort ook wel heel binnenkort kunnen halen, maar dat vertekent een situatie die onderliggend slechter en gevaarlijk is, in een context waar België nog minder risico's zou mogen nemen dan andere landen omdat onze schuldratio zo hoog is. Wij zitten toch nog aan een schuldratio van 115%. In de Financieel Economische Tijd van 8 maart lazen wij een artikel dat ging over het begrotingsoverschot in Finland.

De minister van Financiën van Finland beweert dat er een grote financiële buffer nodig is om over een aantal jaren de snel intredende vergrijzing van de Finse bevolking te kunnen financieren. Hij zegt dat terwijl de schuld van Finland 30% van het BNP bedraagt, tegen 115% bij ons. Ook daar wordt gepleit voor begrotingsoverschotten om de toenemende vergrijzing te kunnen opvangen.

Finland heeft een schuldratio van 30%; bij ons is die nog altijd 115%. Bijgevolg is het absoluut noodzakelijk te beletten dat het structureel tekort verder zou oplopen. Integendeel, het zou moeten omgebogen worden naar

Dirk Pieters

een structureel overschot, wat impliceert dat zodra de 0% in de begroting gerealiseerd is, het ook nodig zou zijn om gedurende enkele jaren een budgettair overschot op te bouwen. Ik geloof dat het rapport van het IMF deze stelling bevestigt.

Naar aanleiding daarvan, mijnheer de minister, willen wij uw reactie op het rapport kennen. In welke mate onderschrijft u de concrete aanbevelingen van het IMF, meer bepaald wat zij het explicit expenditure framework noemen, de strategie waarbij men de uitgaven beheerst als dé essentiële sleutel om tot een verdere daling van de schuldgraad te komen en dus ook van het begrotingsresultaat en van de fiscale druk.

Wat is uw stelling in verband met het beperkt structureel overschot, waar u weliswaar voor pleit in uw stabiliteitspact, maar waarop u eigenlijk tot hier toe, voor zover mijn informatie reikt, geen getallen heeft geplakt. Wat is met andere woorden het primair surplus dat u zult nastreven in de periode 2002-2004 ?

- Voorzitter : de heer **Olivier Maingain**

Minister **Johan Vande Lanotte** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Pieters, ik moet u een klein beetje teleurstellen. U hebt het voortdurend over het IMF-rapport. Ik bewonder uw waakzaamheid, maar jammer genoeg voor u is er geen IMF-rapport dat goedgekeurd is zoals u het begrijpt. De stafleden van het IMF hadden een voorstel. Dat is wat u citeert. Ondertussen heeft de executive board - tot nader order het beslissingsorgaan van het IMF - van 25 februari net het omgekeerde gezegd. Ik lees een verklaring voor die uw opmerkingen helemaal van tafel veegt. Ik ben daar, samen met mijn collega van Financiën, zeer trots op. De executive board van het IMF zegt : "The directors did not share the staff's characterisation of the 2000 budget as a lost opportunity and noted ..." Dit wil zeggen : wij gaan niet akkoord met onze stafleden dat het een gemiste kans is. Ik lees verder : "... and noted that a prudent pace of expenditure growth in that budget permitted both deficit reduction and tax cuts, while insuring that the goal of a balanced budget could be reached sooner than 2002". Ze hebben dus gewoon het voorstel van hun staf aan de kant geveegd en gezegd dat ze het er niet mee eens waren. Dat is heel positief. Dat is op dit moment wellicht uniek in het IMF.

De norm betreffende de uitgavenstijging hebben we niet aangehouden. We hebben erover gediscussieerd omdat we een dubbele norm hanteren, namelijk het deficit, enerzijds, en het primair saldo, anderzijds, die met elkaar verbonden zijn. "In this context," zegt de executive board, "a number of directors saw merit in developing an explicit multi-year expenditure framework that could strengthen the authorities' commitment to expenditure

restrain." Men spreekt van a number of directors, dus geen unanimité. Wij hebben dus een methode om een dubbel gegeven aan te houden, namelijk het tekort als dusdanig - binnenkort een overschot -, en een primair saldo.

Wat het structureel overschot betreft, kan men natuurlijk heel veel hypothesen aanbrengen. Ik denk dat het te vroeg is om te spreken van overschot of tekort. Ik herinner mij dat u mij in de begrotingsdiscussie gezegd hebt dat die begroting aanvaardbaar zou zijn als er nu 0,2% minder tekort was.

Dat zei u toen. Ik ben niet zeker dat we dat bij de begrotingscontrole bereiken, zonder de groeiprognose aan te passen en op voorwaarde dat we de primaire uitgaven voldoende onder controle houden. Dat zal nu iets moeilijker zijn dan in september. Dat is logisch. Het zou kunnen dat we die vermindering van het begrotingstekort halen. We zijn zo ver nog niet, maar het zou kunnen. Er kunnen namelijk zowel meevallers als tegenvallers zijn.

Dat structurele overschot kan op dit moment niet beoordeeld worden omdat we werken met een budget waar een voorzichtige groeihypothese aangehouden wordt. Men zal dat pas op het einde kunnen vaststellen.

Ik ben bekommerd om het structureel overschot. Ik vind dat belangrijk. Dat is ook de reden waarom we in het stabiliteitspact benadrukt hebben dat we in 2003 zo'n overschot moeten hebben. Vandaar dat we rekening hebben gehouden met een overschot van 0,2% voor 2003.

Waarom we het overschot niet verder willen verhogen ? We hebben in het nieuwe stabiliteitsprogramma vier jaar van 2000 tot en met 2003 en we zullen het overschot daarna elk jaar moeten verhogen. Er zijn een aantal ideeën, maar ik zal eerst met de regering moeten overleggen hoever we daarin kunnen gaan. Ik zal voorstellen doen, maar we zullen het collegiaal bespreken. Ik ben nu eenmaal zo geboren en goed opgevoed, in tegenstelling met wat de heer Gouty zegt. We zullen dat met de regering bespreken. Het feit dat we gesproken hebben over de opbouw van een structureel overschot wijst op dezelfde bepaling.

Ik zou hieraan iets willen toevoegen dat weinig is opgevallen in de begroting. Wanneer we zeggen dat we naar een tekort van 0,5% en 0% gaan is dat in de hypothese dat de entiteit twee in 2002 op 0 staat. Dat is een structureel gegeven. Het is wel berekend ten opzichte van dit getal en dat van de voorbije jaren, toen er een vrij groot overschot was. Als we op 0 komen, ondanks het feit dat men entiteit twee op 0 houdt, betekent dat op federaal niveau toch een primair saldo hoger dan 6%. Ik wil me

Johan Vande Lanotte

daar niet op vastpinnen. We zullen in ieder geval meer dan 6% moeten halen, anders kunnen we onmogelijk tot 0 komen. Er is namelijk entiteit twee die 0 bedraagt. Dat zal op termijn een inspanning vereisen.

We hebben weliswaar ook een kleine marge. Entiteit twee is dit jaar op 0,15 gezet. Enerzijds heeft men dit jaar een negatief effect vermits de gemeenten meer zullen uitgeven en geen groot overschot meer zullen hebben. Gemeenschappen en gewesten zullen anderzijds hun overschot nog niet volledig wegwerken. Volgend jaar verwacht men een vermindering, maar zullen de gemeenten meer overhouden. Dan zijn nog gissingen. Normaal gezien hebben de gemeenten in 2001 een klein overschot. Dan zal dalen de volgende jaren.

Uw bezorgdheid voor het structureel overschot is belangrijk. Ik denk dat het te vroeg is om te zeggen waar men precies staat, omdat men - bewust - voor het eerst geen rekening houdt met een groeiprognoze. Daardoor gaat het om een fictieve prognose. Als de recessie zich in Japan doorzet, wie zal dan zeggen of we dit jaar een groei van 2,5 of 3,2% zullen hebben? Dat is gokken.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Zoals u aangeeft, mijnheer de minister, is het rapport zoals het in de pers is verschenen, positief. Ik heb ook niet gezegd dat alles negatief was. Ik heb alleen verwezen naar tabellen waaruit bleek dat het structureel tekort was toegenomen van 0% naar -0,3%. Die cijfers zijn er nog steeds.

Minister **Johan Vande Lanotte** : We zijn daar niet zeker van.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : We hebben in de pers over het rapport van het IMF kunnen lezen. Het is goed om het onderliggende initiële rapport onder de aandacht te brengen. Dat gaf namelijk een minder gunstig beeld. In het uiteindelijke rapport staan getallen die duidelijk verwijzen naar dat structureel tekort. De waarschuwing die we geuit hebben in het begrotingsdebat wordt hier toch bevestigd. Dat is het eerste punt.

Wat u als tweede punt zegt is juist, mijnheer de minister. Het structureel tekort kan ex ante bepaald worden aan de hand van het plan dat ingediend wordt. Dat zal uiteraard verschillen van de resultaten ex post. Dat is zeker. Ondertussen doen zich een aantal feiten voor, onder meer inzake de conjunctuur.

Een resultaatsverbetering onder invloed van de conjunctuur heeft niet per definitie een invloed op het structureel tekort. Dat is de evolutie van het structurele gegeven.

Als minister van Begroting wordt van u verwacht dat u een relatief strikt beleid aanhoudt. Ik hoop dat de regering u hiervoor de nodige steun geeft, want ik heb toch bedenkingen bij de vele beloften die door de diverse

ministers worden gelanceerd. Wij vinden dat de marge die ter beschikking komt, primair moet worden aangewend voor de afbouw van de fiscale discriminaties. In ons wetsvoorstel is er geen sprake van het verkleinen van de budgettaire marge.

Dat is inderdaad, mijnheer Tavernier, een groot verschil met de belastingsplannen van de minister van Financiën.

We zullen dat samen kritisch blijven volgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Jacques Chabot au ministre des Finances sur "des problèmes inquiétants en matière de recouvrement de l'impôt" (n° 1211)

Mondelinge vraag van de heer Jacques Chabot aan de minister van Financiën over "onrustwekkende problemen inzake de invordering van de belasting" (nr. 1211)

M. **Jacques Chabot** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, il me revient que le recouvrement de l'impôt pose des problèmes inquiétants pour le Trésor. Ceci m'amène à vous poser quelques questions.

Certaines organisations font état de ce que fin 1998, il y avait un arriéré de TVA et d'impôts directs de plus de 556 milliards de francs. Cette affirmation est-elle exacte ?

Dans ces chiffres, à combien s'élève le montant des créances irrécouvrables pour des raisons d'insolvabilité constatée, par exemple en cas de faillite ?

Par ailleurs, quel est le déficit du personnel de façon globale pour l'ensemble des secteurs du recouvrement ? Combien de personnes bénéficient du système des prestations réduites ? Le résultat est-il supérieur ou non à la moyenne de ce qui existe dans les autres secteurs de votre département ?

Des mesures sont-elles prises pour remédier à ces carences ?

Enfin, l'administration du recouvrement est encore aujourd'hui sous tutelle. Quand sera-t-elle autonome ? Dans quel délai disposera-t-elle d'un centre de formation professionnelle spécifique et autonome ?

M. **Didier Reynders**, ministre : Monsieur le président, je vais tenter d'être précis quant aux chiffres que M. Chabot me demande. Vous voudrez donc bien excuser le caractère détaillé de la réponse, que je vais formuler dans l'ordre des questions posées.

Didier Reynders

Tout d'abord, les droits à recouvrer au 31 décembre 1998 s'élevaient à 783 milliards de francs, soit 508 milliards en matière de contributions directes et 275 milliards en matière de TVA.

En ce qui concerne les contributions directes, 352 milliards de francs ont trait à des impositions qui, à cette même date du 31 décembre 1998, étaient échues depuis plus d'un an, mais le montant total de 508 milliards de francs contient également les impositions qui n'étaient pas encore venues à échéance, le délai de paiement légal n'étant pas expiré. En ce qui concerne la TVA, 65 milliards de francs ont trait à des impositions qui étaient échues depuis plus d'un an.

Depuis quelques années, les montants que je viens de citer sont en perpétuelle augmentation.

En ce qui concerne les contributions directes, 272 milliards de francs d'impositions échues depuis plus d'un an sont provisoirement non recouvrables. Ces montants font l'objet de litiges fiscaux, de faillites, de liquidations ou de successions. Les montants irrécouvrables pour cause d'insolvabilité ou de redevable radié du registre national s'élèvent à 39 milliards de francs.

En ce qui concerne la TVA, 81 milliards de francs, sur les 275 que j'ai évoqués au total, sont contestés, dont entre autres 4,6 milliards imputables à des faillites.

J'en viens maintenant à la question du personnel. Le déficit du personnel de l'administration du recouvrement, à la date du 31 décembre 1999 cette fois, s'élève à 362 unités compte tenu du cadre de 3 447 emplois mis actuellement à la disposition de cette administration.

Je reviendrai sur les mesures que nous prenons pour compléter le cadre et embaucher des agents.

Quant à votre question sur les prestations réduites, je puis vous dire que le nombre d'agents bénéficiant de ce système s'élève à 1 144, ce qui représente en fait une perte de 567 unités physiques dans le département. Actuellement, la perte n'est compensée qu'à concurrence de 295 personnes : 183 contractuels à durée indéterminée et 112 agents contractuels subventionnés.

Je ne dispose pas de comparaison avec la situation des autres administrations du département. Ce travail pourrait être réalisé en réponse à une question écrite, car il exigera davantage de temps pour la récolte de l'ensemble des informations.

Quant aux mesures prises pour trouver une solution, nous mettons tout en oeuvre pour résorber le manque de personnel dans cette administration à travers le comblement des cadres et le lancement d'une procédure de recrutement d'agents contractuels; je l'ai déjà évoqué à

plusieurs reprises. En outre, une demande d'extension de cadres est en préparation que j'ai confirmée auprès de mon administration. Je souhaite que l'on puisse justifier cette augmentation des cadres.

Cette demande de recrutement de contractuels est actuellement soumise à la procédure budgétaire. Je dois vous dire avoir reçu, en date du 22 février, un avis mitigé de l'inspection des finances sur la demande de recrutement d'agents contractuels pour le département du recouvrement. La critique porte non sur la technique de recrutement, mais sur la non nécessité d'autant de personnels dans cette administration. Il s'agit donc bien d'un débat de fond que j'ai souhaité soumettre au ministre du Budget. Pour l'instant, le dossier en est là. Si nécessaire, il en sera question au conseil des ministres afin d'avancer dans ce dossier de recrutement.

A ce propos, je dois ajouter que le conseil des ministres avait déjà marqué un accord de principe. Dans un premier temps, nous avons souhaité recruter des agents contractuels pour faire face à des besoins exceptionnels. Le conseil a choisi de ne pas inscrire cette demande dans la logique des besoins exceptionnels parce que le recouvrement est un besoin permanent; c'est aussi mon avis. Mais cela sous-entend que nous avons dû introduire un nouveau dossier sur une autre procédure qui, pour l'instant, fait l'objet d'un avis sinon négatif au moins mitigé de la part de l'inspection des finances. Il est à présent soumis à mon collègue du Budget. J'espère que nous pourrions procéder assez rapidement au lancement des opérations de recrutement pour le recouvrement.

Contrairement à ce que vous utilisez comme formule, il ne convient pas de dire que l'administration du recouvrement est "sous tutelle". D'abord, je vous rappellerai qu'elle fait partie d'un département ministériel; comme toutes les autres administrations, elle dépend donc du ministre. Cette précision vaut également pour toutes les autres administrations, même si des règles d'organisation se mettent en place.

Cette nouvelle administration est constituée, pour l'instant, uniquement par l'apport de services propres au recouvrement des administrations des contributions directes et de la TVA. Elle ne comprend pas encore de centre de formation spécifique et autonome. La volonté de création de ce centre existe bien; elle figure en bonne place dans la structure proposée par le comité de gestion de cette administration. J'ignore encore dans quel délai il sera mis en place. Pour l'instant, je travaille surtout à la composition complète de l'administration du recouvrement.

Sans aller jusqu'au terme de "tutelle", vous avez raison de penser qu'il faudra donner à cette administration la même autonomie dans sa capacité de gestion interne qu'aux autres administrations; le même débat a lieu à

Didier Reynders

propos de l'ISI. Dans le cadre de la restructuration des administrations fiscales, cet élément devra intervenir, car il n'y a pas de raison qu'une administration constituée officiellement ne dispose pas, au fur et à mesure de sa mise en place, de la même autonomie que les autres. C'est dans cette direction que je m'oriente.

Monsieur le président, mon intervention a été un peu longue mais certaines questions évoquaient des éléments chiffrés nécessaires à la réponse.

Si M. Chabot le souhaite, je peux lui fournir immédiatement une copie de la réponse.

M. Jacques Chabot (PS) : Je vous remercie, monsieur le ministre.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Financiën over "de detachering van de fiscale ambtenaren naar de parketten" (nr. 1220)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre des Finances sur "le détachement de fonctionnaires fiscaux auprès des parquets" (n° 1220)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het koninklijk besluit van 17 juni 1994 voorzag in een detachering van fiscale ambtenaren naar Justitie om de strijd tegen de fiscale fraude aan te gaan. Als we nu dit koninklijk besluit herbekijken alsook de memorie van toelichting en de diverse parlementaire vragen die sedert de publicatie van het koninklijk besluit verschenen zijn, is het duidelijk dat de ambtenaren logischerwijze alleen zouden worden ingeschakeld om hun fiscale specialisatie aan te wenden ten behoeve van de parketten in de bestrijding van de fiscale fraude. Men moet toegeven dat de aanvangsfase relatief stroef gestart is. In hoorzittingen van de vorige legislatuur bleek onder meer dat de samenwerking tussen Justitie en Financiën hieromtrent mank liep. Menig ambtenaar wilde terug. De ambtenaren zijn bijgevolg niet meer toeschietelijk. Toch komt er geen verbetering in deze situatie, niettegenstaande de uitbreiding in de vorige legislatuur, van de bevoegdheden van de ambtenaren tot de bevoegdheden van officier van de gerechtelijke politie. In de Gazet van Antwerpen verscheen einde 1999 een artikel over de dramatische situatie in het ressort Antwerpen. Dit is een belangrijk gebied met betrekking tot de economische criminaliteit, de witteboorden-criminaliteit en de fiscale fraude in het bijzonder.

In het licht van het regeerakkoord - waarin duidelijk werd opgenomen dat men de witteboorden-criminaliteit wenste te bestrijden - zou de situatie actief worden gevolgd

teneinde de goede intenties om te zetten in een verbetering op het terrein. Ik denk dat dit tot op heden onvoldoende gebeurt. Dit leidt niet alleen tot een malaise en de demotivatatie van de gedetacheerden, maar ook tot een gebrek aan interesse bij de ambtenarij. Ik denk dat er ook statutaire beperkingen zijn om gemotiveerde en gekwalificeerde ambtenaren, waarover u ongetwijfeld beschikt, in die strijd in te schakelen.

Mijnheer de minister, vanuit dit standpunt wil ik u enkele concrete vragen stellen. Hoeveel ambtenaren zijn er op dit moment op de verschillende parketten ter beschikking gesteld ? Er zijn ongetwijfeld tekorten. Hoe groot zijn deze tekorten en hebt u de intentie om deze in te vullen ? Wat wenst u daarmee terzake te doen ? Ik hoor op het terrein dat sommige fiscale ambtenaren, in strijd met de bedoeling van de wetgever, met het uitvoeringsbesluit en met antwoorden op parlementaire vragen aan uw voorgangers, niet louter met fiscaliteit bezig zijn. Zo is er bijvoorbeeld een plaats waar men de fiscale ambtenaren ecologisten noemt. Nu ben ik de laatste om te zeggen dat de milieudelingentie niet dient vervolgd te worden, maar het is toch aangewezen dat deze ambtenaren fiscalisten worden genoemd en niet ecologisten. Daarmee wil ik de vakkundigheid van de gedetacheerden niet onderschatten. Het heeft niets te maken met de politieke overtuiging van deze mensen, maar met hun specialisatie. Gaat u hieromtrent ook overleg plegen met de minister van Justitie ? Zo ja, wanneer ? Wat gaat u doen met betrekking tot de bevoegdheden die zij sinds de wet van 17 juni hebben gekregen en die de mogelijkheid moest bieden om het functioneren van deze mensen te optimaliseren en meer succes te boeken bij fiscale fraudebestrijding ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verherstraeten, ik ga akkoord met uw eerste redenering. Sinds enkele jaren zijn er veel problemen tussen Justitie en Financiën, meer bepaald in verband met personeel dat van Financiën naar Justitie moet gaan werken.

Ik kom tot uw vier vragen. Van de 16 betrekkingen waarin werd voorzien zijn er tot nu toe 8 ingenomen. Om dit tekort aan te vullen zijn er momenteel onderhandelingen aan de gang tussen de betrokken departementen, Justitie en Financiën. De bedoelde onderhandelingen hebben onder meer tot doel de voorwaarden van de terbeschikkingstelling correct te omschrijven. Er is een probleem met het statuut van deze mensen. Tot nu toe hebben de mensen van mijn departement weinig interesse om naar Justitie te gaan. We moeten dus een oplossing vinden. Het is niet alleen een systeem van detachering, maar misschien ook van premies. Er is echter bijna geen interesse van de mensen van de douane of van andere administraties om naar Justitie te gaan. We moeten een oplossing zoeken samen met de minister van Justitie.

Didier Reynders

Bij uw derde vraag wil ik zeggen dat er overleg is tussen de twee departementen over het koninklijk besluit van 17 juli 1994. Er is echter meer dan dat. We hebben nu tussen Financiën en Justitie een nota in voorbereiding. We hadden vanmorgen een kernkabinet in verband met het veiligheidsplan. Samen met mijn collega van Justitie heb ik een nota op de Ministerraad ingediend in verband met de samenwerking tussen Justitie en Financiën. Daarbij gaat het niet alleen over fiscale fraude, maar ook over andere problemen tussen de twee departementen.

Het antwoord op uw vierde vraag is nee, de regering is niet van plan om de samenwerking te laten doodbloeden. Integendeel, het is immers niet alleen de bedoeling van deze regering om de 16 gecreëerde betrekkingen daadwerkelijk in te vullen. Ze wil daarenboven 12 fiscale ambtenaren ter beschikking stellen van de CDGEFID, de centrale dienst voor de bestrijding van de georganiseerde economische en financiële delinquentie.

We willen dus niet alleen 16 mensen naar de parketten sturen, maar ook 12 fiscale ambtenaren naar de CDGEFID. Ik wil ook een gezamenlijke nota met mijn collega van Justitie naar de Ministerraad sturen. Dit zal waarschijnlijk in de maand april mogelijk zijn.

Dans la note d'orientation, j'avais précisé que ce dossier serait probablement déposé dans le courant du mois de janvier, le plan de sécurité devant être adopté pour la fin de l'année dernière. Nous débattons pour l'instant du plan de sécurité. J'ai demandé et obtenu du gouvernement de ne pas attendre la fin de ce débat pour introduire ce document. Comme annoncé, nous le soumettrons aussi, bien entendu, à la commission des Finances.

Vóór het einde van de bespreking van het Veiligheidsplan zal een nota Justitie-Financiën aan de Ministerraad worden voorgelegd.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de minister, u hebt een aantal nieuwe elementen aangekaart. Wat de fiscale fraude en de bestrijding ervan betreft, valt het ontwerp van Veiligheidsplan van de minister van Justitie zeer povertjes uit. Dit steekt schril af tegen de goede voornemens terzake van het regeerakkoord. We zullen de door de Ministerraad goedgekeurde teksten onder de loep nemen.

Mijnheer de minister, u haalt terecht de problematiek van het statuut aan. Een fiscaal ambtenaar moet voordelen zien in een detachering naar een parket waar hij in vele gevallen in het ijle moet werken en een aantal carrièrekansen aan zich ziet voorbijgaan.

De minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen werkt aan een hervorming van de openbare diensten en wenst competente ambtenaren betere carrièremogelijkheden en secundaire verloningscomponenten te bieden. Ik steun dit initiatief. Als u een

statuut uitwerkt, is de kans niet ongering dat minister Van den Bossche uw plan doorkruist. Ik dring erop aan dat dit punt uitgeklaard is op het ogenblik dat u samen met de minister van Justitie de gezamenlijke nota aan de Ministerraad zult voorleggen. Op die manier kan men proactief optreden. Ik neem akte van uw antwoord inzake de 12 fiscale ambtenaren.

Mijnheer de minister, wanneer zullen de tekorten inzake detachering van fiscale ambtenaren naar de parketten effectief zijn weggewerkt ?

Minister **Didier Reynders** : Onze gezamenlijke nota zal in april aan de Ministerraad worden voorgelegd. Ik hoop dat ze tegen mei zal zijn goedgekeurd. Ik beklemtoon dat deze problematiek voor mij een prioriteit is. Specifieke maatregelen inzake het tekort kunnen slechts worden genomen na de goedkeuring van de gezamenlijke nota Justitie-Financiën door de Ministerraad. De ministers van Begroting en Ambtenarenzaken moeten hun standpunt inzake het statuut meedelen. Het probleem beperkt zich niet tot de carrière; het heeft eveneens vandoen met de bezoldiging.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Financiën over "de achterstand in de doorstorting van de aanvullende gemeentelijke personenbelasting" (nr. 1237)

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre des Finances sur "les retards dans le versement aux communes des centimes additionnels à l'impôt des personnes physiques" (n° 1237)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 19 oktober 1999 stelde de heer Dirk Pieters reeds een vraag over de achterstand in de doorstorting van de aanvullende gemeentelijke personenbelasting. Op deze specifieke vraag werd reeds voldoende ingegaan onder meer via de lijst van recente gegevens van de achterstanden per gemeente. Mijn verontschuldiging voor de schriftelijke vraag daarover.

Eenzijds, worden de individuele gemeenten in staat gesteld de evolutie nauwkeurig te volgen, wat een grote verbetering is. De maandelijkse opvolging door middel van het document nr. 173-X werd op een goede manier gerealiseerd. Dat document vermeldt alle cijfers met betrekking tot de inhaalbeweging.

Anderzijds, is het nog steeds niet mogelijk om als individu parlementslid een zicht op de evolutie van de inhaalbeweging te krijgen. Mijnheer de minister, ik wens u dan ook de volgende vragen te stellen.

Daniël Vanpoucke

Ten eerste, hoe snel of hoe traag wordt de achterstand ingelopen ?

Ten tweede, wordt die achterstand sneller ingelopen bij die gewestelijke directies waarin de gemeenten een grotere procentuele achterstand hebben ? Ik denk aan Antwerpen en Brussel.

Ten derde, hoever staat het met het overleg dat een snelle wegwerking van die achterstand en een vergoeding van de geleden schade beoogt ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vanpoucke, in mei 1999 is de administratie gestart met een nieuw systeem om de bestaande achterstand in te halen. Dit nieuwe systeem leidde tot volgende cijfers : 16,4 miljard op 30 april 1999, 14 miljard op 31 januari 2000. Dat is een vermindering van bijna 14,5% in een tijdsspanne van 9 maanden. Een eenvoudige extrapolatie leert ons dat aan dit tempo de achterstand pas binnen 3 tot 4 jaar volledig kan zijn ingelopen.

De evolutie van de achterstand wordt niet per gewestelijke directie gevolgd. De inhaalbeweging gebeurt overigens niet overeenkomstig de relatieve belangrijkheid van de achterstand voor iedere gemeente, maar op basis van werkelijk verwezenlijkte ontvangsten.

Op uw vierde vraag kan ik het volgende antwoorden. De Ministerraad zal in het kader van de komende begrotingscontrole onderzoeken of er andere mogelijkheden zijn om deze achterstand binnen een redelijke termijn in te lopen. Met het oog op een definitieve oplossing van het probleem zal de kwestie van de vergoeding van de geleden schade daarbij ongetwijfeld in overweging worden genomen. De heer Pieters had een vraag gesteld over het tekort. Het is echter veeleer een thesaurieprobleem dan een probleem inzake begrotingstekort. Het is misschien mogelijk de achterstand binnen de twee jaar te regulariseren. Dit zal worden bekeken naar aanleiding van de begrotingscontrole. Er is nog een andere oplossing in verband met de 3% voor administratieve voorheffing. Een eerste debat daarover vond plaats in de commissie voor de Financiën van de Senaat. De commissie heeft met betrekking tot deze problematiek een ongunstig advies uitgebracht. Ook bestaat terzake onenigheid met sommige gemeenten. Met die betrokken gemeenten moet worden onderhandeld.

We moeten misschien een signaal krijgen van de gemeenten, een signaal met misschien een oplossing voor de geschillen. Ik denk dat het mogelijk is om in twee jaar de achterstand te regulariseren.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de minister, wij zullen dit verder opvolgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de avenant aan het dubbelbelastingverdrag België-Frankrijk" (nr. 1250)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "l'avenant à la convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions" (n° 1250)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag betreft inderdaad het dubbelbelastingverdrag met Frankrijk. Tengevolge van het arrest-Verast tijdens de vorige legislatuur, waar de optiemogelijkheid tot en met Cassatie werd erkend, is er op een bepaald moment een bijkomende bepaling toegevoegd aan het belastingverdrag van 1964. Deze avenant werd correct aan de ratificatie onderworpen, volgens de geldende procedure. Ze werd ook ingediend, maar wegens de aard van sommige bepalingen waren er twee ontwerpen. Er was een ontwerp volgens artikel 77 en één volgens artikel 78 van de Grondwet.

Het wetsontwerp in verband met de jurisdictionele en andere materies, artikel 77, werd in de Senaat goedgekeurd op 22 april 1999 en in de Kamer op 29 april. Voor het eind van de legislatuur dus. Het andere ontwerp moest in principe nog door de Kamer worden goedgekeurd, maar het werd pas ingediend op 20 april 1999. Het werd niet meer besproken en werd automatisch verworpen. Sindsdien hebben we van deze bijkomende bepaling en zovele andere zaken niets meer gehoord, door de coalitiewissel en dergelijke.

Mijn vraag is wat de precieze stand van zaken is voor de parlementaire ratificatie ervan. Voor bedrijven en mensen in de grensstreek, gaande van Adinkerke tot beneden Aarlen, is dat van belang.

Wat is er gebeurd, of wat moet er nog gebeuren om die procedure te versnellen, en de inwerkingtreding van de avenant te garanderen ? Wat is de reden van de grote vertraging, die nu al tien, elf maanden duurt, meer dan de normale periode van een zwangerschap. Wat is de reden van die immense vertraging ? De enige variabele die ik zie is de coalitiewissel.

Heel belangrijk voor de betrokkenen is ook : hoe is de retroactieve werking van de avenant geregeld ? Dat is uiteraard van belang voor de betrokkenen en het zou trouwens eventueel nog een invloed kunnen hebben op de rechtsmiddelen waarop zij zich kunnen baseren om hun belangen te verdedigen.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Leterme, eerst en vooral geef ik de stand van zaken. Er is geen vertraging in België. Op 8 februari 1999 werd de avenant bij de Belgisch-Franse overeenkomst van 10 maart 1964 tot het vermijden van dubbele belasting ondertekend.

De avenant werd door het Belgisch Parlement goedgekeurd op het einde van de vorige legislatuur. De Franse autoriteiten werden in kennis gesteld van de voltooiing van de procedure die door de Belgische wetgeving vereist is voor de inwerkingtreding van de avenant. De Franse autoriteiten hebben de goede ontvangst van de kennisgeving bevestigd op 12 oktober 1999.

Aan Franse zijde werd de avenant goedgekeurd door het Franse Parlement op 29 februari 2000. Het einde van de procedure in België was dus op 12 oktober 1999, maar de goedkeuring in Frankrijk gebeurde pas op 29 februari 2000. De avenant zal in werking treden op de datum waarop de officiële kennisgeving door Frankrijk van de voltooiing van de Franse procedure wordt ontvangen. We moeten alleen wachten op die officiële kennisgeving.

De avenant past onder andere de bepalingen aan die betrekking hebben op de non-discriminatie. De inwoners van Frankrijk die in België belastbaar zijn op hun beroepsinkomsten genieten bij de belastingheffing aftrekkingen, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van hun persoonlijke toestand en hun gezinslasten. Deze bepalingen zijn met terugwerkende kracht van toepassing op de inkomsten verkregen vanaf 1 januari 1996.

Het wetsontwerp houdende goedkeuring ging gepaard met een wetsontwerp houdende afwijkende bepalingen van het WIB 1992. Dit ontwerp voorzag onder andere in een bijkomende ontheffingstermijn, teneinde de retroactieve toepassing van de bepalingen van de avenant mogelijk te maken. Dit wetsontwerp kon niet worden goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers voor het einde van de vorige legislatuur. Een wetsontwerp dat hetzelfde doel beoogt, zal heel binnenkort worden ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De betrokken belastingplichtigen zullen voortaan in elk geval beschikken over een termijn van één jaar vanaf de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de avenant of van de wet die afwijkt van het WIB 1992 om te vragen dat de vroeger ingekohierde aanslagen zouden worden herzien teneinde rekening te houden met hun persoonlijke toestand en hun gezinslasten en ten belope van dat bedrag zouden worden ontheven. Er zal rekening worden gehouden met de datum van de laatste publicatie.

De avenant bepaalt eveneens dat de grensarbeiders in hun woonstaat belastbaar zijn zonder keuzemogelijkheid. Deze bepalingen zijn van toepassing op de belo-

ningen verkregen vanaf 1 januari 1999. De belastingen die betrekking hebben op deze beloningen zullen worden ingekohierd binnen de termijn van het interne recht. Het wetsontwerp houdende afwijkende bepalingen van het WIB 1992 voorziet niet in een bijzondere inkohieringstermijn. Als u wil kan ik u een kopie bezorgen, mijnheer Leterme.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Er ontgaat mij één element, maar dit is misschien omdat ik de zaak niet goed begrijp. Ik begrijp niet waarom het ontwerp volgens artikel 78 van de Grondwet zo lang op zich laat wachten vooraleer het opnieuw wordt ingediend.

Minister **Didier Reynders** : Ik begrijp dit ook niet. Ik denk niet dat hiervoor een specifieke reden is.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : De laattijdigheid van het ontwerp "artikel 78", in het geval Frankrijk zou notificeren in de komende dagen, zou tot gevolg hebben dat de inwerkingtreding toch vertraagt wordt.

Minister **Didier Reynders** : Ik zal vragen aan mijn administratie om zo vlug mogelijk een ontwerp in te dienen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de inhouding van bedrijfsvoorheffing op de lonen uitbetaald aan Franse chauffeurs voor internationaal vervoer tewerkgesteld door Belgische transportbedrijven" (nr. 1251)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "le prélèvement d'un précompte professionnel sur les salaires versés aux chauffeurs français engagés pour le transport international par des firmes de transport belges" (n° 1251)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op de groeiende spanning op de zuid-West-Vlaamse arbeidsmarkt. West-Vlaamse transportbedrijven komen niet alleen in de problemen door de dieselprijzen, zij ondervinden ook problemen bij het aantrekken van nieuwe werknemers. Eigenlijk bestaat voor heel wat van die bedrijven, en trouwens ook voor een aantal Henegouwse bedrijven, de enige oplossing erin een beroep te doen op de nog aanwezige arbeidsreserve in Noord-Frankrijk. Een aantal elementen van fiscale aard belemmeren dat echter in de praktijk, niet juridisch. Ten gronde biedt de non-discriminatiebepaling die in de avenant van 9 februari 1999 is opgenomen een oplossing voor de belastingheffing, met inachtneming van onder andere de per-

Yves Leterme

soonlijke aftrekken en tegemoetkomingen, op lonen uitbetaald aan Franse internationale chauffeurs door Belgische transportbedrijven voor prestaties geleverd in een van de twee verdragsluitende landen, in casu België of Frankrijk.

Dat is positief en het probleem heeft dan ook veeleer te maken met het interne Belgische fiscale recht en vooral met de uitvoeringsmodaliteiten ervan. De bijlage bij het WIB van 1992 bepaalt dat schaal drie die bij de bronheffing geen rekening houdt met zaken zoals onder andere de belastingvrije som en de huwelijkscoëfficiënt van toepassing is als de verkrijger van de belastbare inkomsten een niet-inwoner is die niet gedurende het volledige belastbare tijdperk een tehuis heeft behouden in ons land. Dat is dus het geval waarin de eventueel nieuw aan te werven Franse internationale chauffeurs verkeren. Hierbij wordt trouwens conform de non-discriminatieregeling in de avenant geen rekening gehouden met het feit of de chauffeur al dan niet een beroep kan doen op de klassieke 75%-regel. Voor de chauffeur wiens in België te belasten inkomsten minimaal 75% bedragen van zijn wereldwijde inkomsten, ook door activiteiten in andere dan de twee verdragsluitende landen, betekent dit een zeer zware inhouding op zijn maandelijks loon. Uiteraard komt er een verrekening. Aan het einde van de rit wordt de inhouding terugbetaald omdat men dan rekening houdt met de aftrekken, de belastingvrije som en de huwelijksquotiënt. De zuid-West-Vlaamse werkgever die de chauffeur aantrekt en hem vertelt hoeveel hij zal verdienen - wat toch een belangrijk element is om daar als Franse chauffeur te gaan werken - wordt geconfronteerd met de ontgoocheling van zijn personeel op het ogenblik dat het voor de eerste keer zijn maandloon krijgt. Het uiteindelijke loon dat maandelijks wordt uitbetaald ligt immers zeer laag. Dit deel van de arbeidsmarkt dat men wil aanboren reageert niet altijd rationeel, dit zonder denigrerend te willen klinken. Deze mensen kennen het Belgische fiscale systeem onvoldoende en dit leidt tot abrupte ontslagen. Deze mensen gaan terug naar Frankrijk werken en hierbij speelt natuurlijk ook de mondelinge reclame een rol. Het resultaat is dat Belgische bedrijven er niet meer in slagen om Franse internationale chauffeurs aan te trekken. Dit is de oorzaak van de noodkreet van de sector tegenover de minister van Financiën. Het betreft hier een praktische uitvoeringsmodaliteit en ik geef toe dat het zeer complex is om dit te verhelpen. De sector vraagt echter of het toch niet mogelijk is om in het geval dat ik geschetst heb en dat in de laatste jaren steeds meer voorkwam een andere schaal dan schaal drie toe te passen voor de inhouding van de bedrijfsvoorheffing. Men vraagt dus geen belastingvoordeel maar gewoon een verandering van de implementatie van de wetgeving. Ik wil het probleem niet dramatiseren maar voor een aantal grote zuid-West-Vlaamse en Henegouwse transportbedrijven vormt dit naast de grondprijzen in

Noord-Frankrijk en de belastingvoordelen en de investeringssteun die men daar kan krijgen een zeer belangrijk element in de beslissing om al dan niet te delocaliseren. Met mijn traditionele hooggestemde verwachtingen luister ik dan ook naar de oplossing die u voorstelt.

Minister Didier Reynders : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Leterme, in feite is ons land bijzonder aantrekkelijk voor enkele Franse belastingplichtigen. U hebt gelijk. Er zijn verschillende categorieën van niet-inwoners. Er is een probleem van voorheffing, niet alleen voor niet-inwoners maar ook voor sommige inwoners. Het gaat om een probleem van informatie voor de werkgevers. Ze moeten alle informatie krijgen om tot een juiste berekening te komen. Ik ben bereid om een specifieke bespreking te voeren met de transporteurs. Ik wil iets doen, maar het is niet eenvoudig. Men moet informatie hebben over alle mogelijkheden in verband met aftrekbaarheid.

Het is inderdaad zo dat niet-inwoners, die niet gedurende de volledig belastbare termijn een woning in België behouden hebben, maar die in de belastbare periode in de belasting van niet-inwoners-natuurlijke personen belastbare en regulariseerbare nettoberoepsinkomsten hebben verkregen die ten minste 75% bedragen van het geheel van hun binnenlandse en buitenlandse nettoberoepsinkomsten, op grond van artikel 244, 2° van het Wetboek van Inkomstenbelasting van 1992 voor de berekening van de belasting van niet-inwoners-natuurlijke personen, worden gelijkgesteld met inwoners met een woning. Deze gelijkstelling geldt echter niet inzake bedrijfsvoorheffing. De 75%-voorwaarde kan immers slechts na het einde van de belastbare periode worden beoordeeld. Voor deze categorie van niet-inwoners wordt de bedrijfsvoorheffing vastgesteld volgens schaal 3 van bijlage 3 van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals laatst vervangen door het koninklijk besluit van 15 december 1999.

Hetzelfde geldt voor de Franse niet-inwoners die niet gedurende de volledig belastbare termijn een woning in België behouden hebben en die niet onder de 75%-regeling vallen en voor wie bijgevolg de bepalingen van de avenant van 8 februari 1999 van toepassing zijn. Met deze avenant wordt onder andere artikel 25 van het met Frankrijk gesloten dubbel belastingverdrag uitgebreid met een non-discriminatiebepaling. Bijzonder aan die clausule is evenwel dat de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of de gezinslasten die in de belastingen van niet-inwoners natuurlijke personen worden toegepast, verminderd worden naar rata van de bezoldigingen die uit België afkomstig zijn in verhouding tot de totale beroepsinkomsten ongeacht de herkomst ervan. Vermits dergelijke verhouding pas kan worden vastge-

Didier Reynders

steld na het verstrijken van de belastbare periode en gelet op de complexiteit van de bepalingen van de avenant, is het voor de werkgevers onmogelijk om bij de berekening van de bedrijfsvoorheffing rekening te houden met die bepalingen. Derhalve is schaal 3 eveneens van toepassing op deze bijkomende categorie van niet-inwoners.

Het gaat dus om een technisch probleem in de berekening van de voorheffing, maar ik ben bereid om besprekingen te voeren tussen mijn administratie en sommige werkgevers in de transportsector om een oplossing te vinden in verband met de voorheffing. Het is niet eenvoudig.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de minister, de échange de lettres maakt het eenvoudiger. Namens de sector en de bedrijven neem ik met genoegen nota van uw bereidheid om daaromtrent overleg te plegen met de sector. Ik onderken uiteraard de praktische moeilijkheid.

Het zou eventueel niet onmogelijk zijn om voor een aantal zeer traditionele aftrekmogelijkheden of vrijstellingen een vorm van automatisme of een bijzondere schaal in het leven te roepen, terwijl men verder de zaken laat zoals ze zijn. Dan kan men bij de verrekening de tegemoetkomingen en aftrekmogelijkheden laten spelen. U hebt wel kennis van het probleem, denk ik. Ik wil u maar zeggen dat dit voor de bedrijfssector en voor de regionale economie een bijzonder belangrijk probleem is. Als dit niet wordt opgelost, zullen een aantal bedrijven ook hierin argumenten vinden om zich te hervestigen over de landsgrenzen die onder meer omwille van de fiscaliteit nog altijd enig belang hebben.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre des Finances sur "le régime fiscal applicable aux indemnités de sortie des parlementaires" (n° 1269)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Financiën over "de fiscale behandeling van de uittredingsvergoedingen van de parlementsleden" (nr. 1269)

M. **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, cette question nous intéressera tous un jour. Elle m'a été posée par certains collègues de la législature précédente et je n'ai pas pu leur donner toutes les informations précises qu'ils attendaient. Je vous interroge donc, monsieur le ministre, au sujet des indemnités de sortie des parlementaires. Sont-elles considérées comme des revenus professionnels ou sont-elles assimilées à une indemnité de dédit imposable au taux moyen ? Etant

donné que l'activité professionnelle n'est plus exercée, l'indemnité de dédit est soumise au taux moyen d'imposition de l'année précédente. Cet élément est surtout important pour ceux qui touchent un revenu professionnel en plus de leur indemnité parlementaire car le cumul n'interviendrait pas de la même façon.

Autre question à propos des charges professionnelles : si les prestations parlementaires ne sont plus exercées, est-il possible que des charges découlent encore en tant qu'ancien parlementaire ? Le Collège des Questeurs vient en effet de décider que les anciens présidents bénéficieront de deux collaborateurs attirés durant toute la législature suivant leur présidence. On part en effet du principe qu'après avoir quitté sa charge, certains devoirs doivent encore être exécutés. Dans ce cas, les parlementaires peuvent-ils encore déduire des frais professionnels des impôts à payer sur les indemnités de sortie soit comme forfait ou en frais réels s'ils peuvent les prouver ?

Les parlementaires sortis de charge verront-ils encore leur déclaration contrôlée au bureau centralisé ? Les déclarations des anciens parlementaires, ou du moins de ceux bénéficiant d'une indemnité de sortie, seront-elles encore contrôlées par le service prévu à cet effet ? Je sais que cette question ne figurait pas parmi celles que je vous ai adressées par écrit. Dès lors, il est possible que vous ne puissiez y répondre immédiatement. En tout cas, si votre réponse est négative, les règles appliquées devraient de toute manière être les mêmes dans tous les services de contrôle afin d'éviter des impositions différentes. Je ne me présente pas comme étant le délégué syndical en matière fiscale de mes anciens collègues, mais j'estime qu'il y a lieu de clarifier la situation en cette matière qui nous concerne tous.

M. **Didier Reynders**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, depuis quelques mois, je constate qu'un certain nombre de parlementaires sont beaucoup plus soucieux que je ne le pensais de la situation fiscale dans notre pays. Le nombre des questions concernant les contrôles fiscaux qui sont organisés, le statut fiscal de diverses indemnités témoigne d'une prise de conscience du niveau de la pression fiscale dans notre pays et parfois aussi des techniques de contrôle. Il est parfois utile de vivre certaines situations à titre personnel pour se rendre compte des problèmes que peuvent rencontrer certaines catégories de la population. Je pensais n'être interrogé que par des responsables de PME ou d'indépendants ayant fait l'objet de contrôles. Je constate que parmi les membres de la Chambre, du Sénat ou encore des assemblées régionales, les questions sont très nombreuses. Cela montre qu'il y a une sensibilité assez forte en la matière.

Didier Reynders

Comme vous avez l'amabilité de poser une question que les personnes concernées ne peuvent plus poser elles-mêmes à travers l'Assemblée, je vais tenter de répondre aux différents points soulevés.

Tout d'abord, les indemnités de départ payées aux parlementaires sortants sont à ranger parmi les profits qui sont obtenus ou constatés postérieurement à la cessation et qui proviennent de l'activité professionnelle antérieure visée à l'article 28, alinéas premier et secundo du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 1992). Ces indemnités sont imposables distinctement au taux moyen afférent à l'ensemble des revenus imposables de la dernière année antérieure pendant laquelle le contribuable a eu une activité professionnelle normale, sauf, comme nous l'avons rappelé dans un débat précédent au sein de cette commission, si la globalisation avec les autres revenus est plus favorable pour le contribuable, conformément à l'article 171, 5°, c) du même CIR 1992.

C'est donc le taux moyen de la dernière année d'activité qui est applicable, sauf si la globalisation pour l'année de l'exercice concerné est plus favorable. Ceci peut arriver si quelqu'un ne retrouve pas éventuellement une activité et disposait d'une activité professionnelle complémentaire par le passé. Dans ce cas, il faut faire la comparaison des taux.

Sont seuls déductibles des revenus qui proviennent d'une activité professionnelle exercée antérieurement les frais effectivement faits ou supportés - il n'y a donc pas de frais forfaitaires - lors de la cessation ou ultérieurement en vue d'acquiescer ou de conserver les revenus imposables en cause et qui n'ont pas été déduits antérieurement des revenus professionnels imposables. Il faudra donc faire la démonstration qu'il existe des frais liés à l'acquisition ou la conservation de ces revenus imposables.

Monsieur le président, je n'émet pas d'appréciation sur la capacité d'apporter cette preuve.

Ensuite, j'ai pris bonne note de la remarque de M. Viseur concernant les nouvelles décisions de la Questure. Et pour être agréable à M. Leterme, je ne manquerai pas de faire examiner s'il s'agit là d'avantages en nature ou non et de quelle manière on doit traiter cette nouvelle décision de l'assemblée parlementaire. M. Leterme a posé un certain nombre de questions sur ce genre de pratiques gouvernementales ou parlementaires. Je constate que la pratique est manifestement parlementaire également. Mais la réponse que l'on a donnée jusqu'à présent est qu'il ne s'agissait pas d'avantages en nature. Je maintiens donc la position de mes prédécesseurs en la matière.

Enfin, pour ce qui concerne la taxation, je vous avouerai que je n'ai pas de réponse définitive en la matière. Je ne suis d'ailleurs pas sûr que le problème ait été traité dans

le cadre du protocole entre les départements et les assemblées. A priori, il ne devrait pas y avoir de contrôle centralisé puisque l'activité a cessé et que normalement une autre activité professionnelle intervient.

Si cette réponse ne devait pas correspondre à la réalité du protocole conclu avec les assemblées - qu'il n'est pas toujours facile de recevoir dans un premier temps, puis de décrypter -, je ne manquerai pas de vous en faire part. Mais il me semble que le traitement devrait être réorganisé à l'échelon des contrôles locaux, et non pas d'un contrôle centralisé, lorsque l'activité s'est terminée.

Je tiens également à préciser que tout dépend de la date de cessation d'activité. Vous savez que les assemblées parlementaires, et en particulier les assemblées qui peuvent encore être dissoutes, ne tiennent pas nécessairement compte de l'exercice fiscal pour décider de la fin des mandats. Je trouve que ce serait une bonne idée de les faire coïncider.

Donc, il n'est pas exclu que si une partie de l'indemnité de sortie devait être versée pendant l'exercice fiscal correspondant aussi à une partie d'activité parlementaire, le contrôle soit toujours centralisé. Mais si le versement s'effectue sur un autre exercice fiscal, le contrôle redeviendra local.

Ce sera probablement d'autant plus le cas que la Chambre - je ne pense pas que les autres assemblées l'aient fait - a décidé de permettre le versement sur plusieurs exercices si la personne en fait la demande. A fortiori, dans ce cas, le contrôle sera renvoyé vers les services locaux.

M. Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je remercie le ministre de nous avoir apporté ces clarifications. Je n'en demandais pas plus.

Le président : Quant à moi, monsieur le ministre, je vous remercie pour cet exercice de transparence.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de stijgende olieprijs en de invloed van de fiscaliteit daarin" (nr. 1285)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "l'augmentation des prix pétroliers et de l'influence de la fiscalité y afférente" (n° 1285)

De heer Yves Leterme (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ga de vraagstelling en de inleiding ervan aanpassen omdat er de laatste dagen

Yves Leterme

enkele indiscreties zijn geweest omtrent deze vraag en haar inhoud. Mijnheer Tavernier, ik weet dat het u stoort als de oppositie spreekt, maar er is vrijheid van meningsuiting. U moet daarmee leren leven.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om in het debat dat gisteren en eergisteren is gevoerd enige rationaliteit en juistheid van gegevens openbaar te maken, ook ten gunste van de transparantie. Met dit doel heb ik fotokopieën laten nemen van het ontwerp van wetsvoorstel en twee andere documenten, die ik wil met uw toestemming wil ronddelen, mijnheer de voorzitter. Hiermee wil ik de cijfermatige gegevens en de inhoud van ons wetsvoorstel duidelijk maken. Dat lijkt mij nodig als ik de reacties zie die de minister en anderen de jongste dagen hebben geformuleerd. Ik geef toe dat ik u het document had moeten faxen, mijnheer de minister, maar ik was niet in het bezit van uw faxnummer. Het zou toch goed zijn om in de toekomst een voorstel eerst grondig na te kijken, alvorens te reageren.

Terzake is het voorgestelde systeem een structureel systeem, dit in tegenstelling tot een van uw kritieken, mijnheer Tavernier. Ik vat even samen waar het op neer komt. Er zijn twee categorieën, met name de BTW en de accijns, dat een lineaire volumetax is. Door korting op de volumetax kan men de meeropbrengsten van de proportionele, of de relatieve tax, wegzuiveren waardoor het groei-effect van de eindprijs een stukje wordt afgetopt. Hiermee komt men ook Agalev tegemoet. Het is wel zo dat de stijging van de olieprijs wordt doorgetrokken in de consumentenprijs. Men moet dus trachten de prijs structureel af te toppen, zodat de gehaalde pieken worden afgezwakt en zij een minder nadelige invloed hebben, zowel op individueel als op economisch vlak.

Men kan van diverse mogelijkheden vertrekken, maar wij hebben 14 dollar als basis aangenomen omdat dit tot in april, mei 1999 een zelfs iets te hoog ingeschatte trendprijs was. Ik wil geen verband leggen met het einde van de vorige coalitie, maar in april, mei 1999 zijn de prijzen gestegen op de wereldmarkt.

Bij het wetsvoorstel dat ik heb laten ronddelen zitten ook twee kleine nota's. Een nota gaat over de budgettaire neutraliteit, met name een berekening van de meeropbrengst ten aanzien van de ontvangsten in 1998 en een verklaring voor de totstandkoming van de budgettaire neutrale mogelijkheid om een verlaging van 2,25 frank door te voeren. Dit is een cijfermatig onderbouwd getal, dat ook een minimum is. We houden hier dus geen rekening met een aantal moeilijker te berekenen factoren, zoals prijselasticiteit, spill-overs aan de grens, het feit dat de accijns aan de BTW onderworpen is, enzovoort.

Degenen die in dit weekend en gisteren nog zeer uitvoerig, zoals de minister, spraken over bedragen gaande van zes miljard frank tot dertig of veertig miljard frank aan

minderinkomsten, daag ik uit om het budgettaire neutrale karakter van dit voorstel tegen te spreken. Dat moet dan wel cijfermatig onderbouwd zijn, met bewijzen. Wij zullen misschien de gelegenheid hiertoe krijgen bij de behandeling ten gronde van het voorstel. Na de tegenargumentatie gisteren te hebben beluisterd en geanalyseerd, zullen wij dit meer dan ooit aanhouden. Trouwens, nog iets over de budgettaire neutraliteit. Als gewezen minister Van Rompuy dit voorstel mee steunt, vormt dit inzake geloofwaardigheid op het vlak van budgettaire neutraliteit een argument dat niet alleen bij de CVP-fractie, maar ook in dit land wat gezagsvoller klinkt dan wat wij horen aan verklaringen van zowel de regering als de coalitiepartijen. Tot daar wat de toelichting bij de inhoud betreft. Het document werd verdeeld en in de nabije toekomst zullen wij allicht nog de kans krijgen om daarop ten gronde in te gaan.

Alvorens mijn vragen te stellen, wil ik nog ingaan op enkele argumenten die gisteren werden vermeld in persverklaringen van collega's en die op televisie en in de kranten werden verwoord.

Ten eerste is er het sociale karakter. Dat is heel belangrijk en ik vind het jammer dat geen enkele socialistische collega de moeite doet om deze korte gedachtewisseling bij te wonen. Het sociale karakter van wat wij voorstellen is belangrijk, omdat er bij de eindprijs sprake is van een lineaire taxatie, dus voor iedereen en niet gemoduleerd volgens inkomen. Van alle taksen zijn de lineaire taksen uiteraard en per definitie de minst sociale. Ik hoor ook zeggen dat het interessanter is om te werken aan de personenbelasting. Wat het sociale karakter betreft, valt er echter ook wel iets te zeggen voor het werken aan het drukken van die plotse groei. Trouwens, wat de Agalev-fractie betreft, werd dit gisteren niet weerlegd. Het siert u, mijnheer Tavernier, dat minstens gedeeltelijk in de persmededeling van de heer Geysels en uzelf werd erkend dat ons voorstel sociaal is. In feite is dit zeker sociaal, omdat de huidige prijsstijging de gewone man, wedde-trekkende of genietende van een vervangingsinkomen, eigenlijk tweemaal treft: de eerste keer wegens het lineaire karakter van de taks en de tweede keer omdat - dit was een verstandige maatregel - de gezondheidsindex geen rekening houdt met prijsverhogingen in de sectoren tabak, alcohol en olieprijsen. Een belangrijk argument wordt hiermee door de regering van de tafel geveegd. Men kiest er nu voor om de inkomens van de mensen af te romen, om de coalitie toe te laten verder te gaan met het uitdelen van een aantal dingen. Zo wil men de brandstofnood van deze coalitie lenigen, de nood aan extra miljarden om de onbestaande cohesie tot stand brengen tussen de uiteenlopende meningen in de coalitie. Dat is de keuze die men maakt: een asociale, lineaire taks voluit laten werken om inkomsten te genereren, ook ten nadele van de zwaksten op het vlak van inkomens in onze samenleving, en dit om een beleid van uitdelen en verteren voort te zetten.

Yves Leterme

Een tweede belangrijk argument dat ik heb gehoord en waarvoor een en ander te zeggen valt, behelst de evolutie inzake mobiliteit. Er is verkeerscongestie en bij de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel wordt vermeld dat dit een probleem is en blijft. Men kan dan natuurlijk de kritiek ventileren dat het aftoppen of samendrukken van de prijsverhoging wat zou ingaan tegen het internaliseren van de externe kosten van de mobiliteit. Dat werd gisteren voor een deel terecht verwoord door Agalev, maar veel minder door de liberale familie uiteraard. Dit geldt dan niet voor de minister, die volgens de kranten ook deze ochtend nog aankondigt dat heel binnenkort op zijn initiatief en in samenspraak met zijn Europese collega's er lastenverhogingen op de brandstoffen te verwachten zijn, dit in het kader van een bewuste politiek inzake variabilisering van de kosten van het autogebruik.

Ik geef even twee elementen. Ten eerste, het kan toch niet dat een tijdelijke opstoot van de aardolieprijs de aanzet moet vormen om op oneigenlijke wijze een beleid tot stand te laten komen dat door hoogstens één coalitiepartner gewild wordt, hoewel hier een en ander voor te zeggen valt. Ik heb het hier over een tijdelijke opstoot omdat Karel De Gucht er gisteren zo over sprak.

Ten tweede, wat de concurrentiepositie van het autoverkeer tegenover het openbaar vervoer betreft, valt er met het oog op de verkeerscongestie wel iets voor te zeggen om hieraan te werken. Mijnheer Tavernier, dat moet echter gebeuren op het ogenblik dat het openbaar vervoer voor iedereen bereikbaar is. Dat is vandaag niet het geval. Dit is slechts gedeeltelijk een federale materie maar wij stellen vast dat vandaag nog onvoldoende het geval is om voor iedereen, ook voor de zwaksten, een volwaardig alternatief te vormen. De opmerking dat ons voorstel niet structureel zou werken was een van de minst adequate tussenkomsten maar ze kwam van de Vlaamse liberalen. Gisteren hoorde ik de heer De Gucht zeggen dat dit gewoon een populistische reactie was op de prijsstijgingen en dat het geen structureel voorstel is. Ik herhaal dat ons voorstel structureel is zodra we weer aan de prijs komen die normaal op de aardoliemarkt heerst. Zodra we weer aan de gangbare prijs komen voor een vat ruwe olie, krijgt het systeem van accijnsheffing zijn volle werking. Slechts bij een - hopelijk tijdelijke - overschrijding van de trendprijs werkt ons voorstel van compenserende accijnsverlaging.

Tot slot heeft de minister gisteren een paar keer het Europese argument naar voren geschoven. Het was trouwens handig voor de minister dat hij zijn Europese bijeenkomst van gisterenochtend in verband met de benoeming kon aangrijpen om in een colloque singulier ons voorstel met wat Europese hulp van tafel te vegen.

Ik geef een paar elementen in dit verband. Ten eerste klopt het dat onze accijnsheffing iets lager is dan de huidige accijnsheffing in andere landen. Dat ontkracht

trouwens ook een van de argumenten die de heer De Gucht gisteren gebruikte. Gelet op het feit dat wij eigenlijk een volledig grensland zijn is dat ook een noodzaak. Anders loopt men het risico dat er nog weinig mensen in eigen land tanken. Ten tweede is de minimale accijnsheffing cijfermatig vastgelegd in de richtlijn 1992/82 van de Europese Unie. Als men die minimale heffing vergelijkt met de Belgische, bestaat er nog een marge van 10.6 tot 1.8, naargelang het gaat om ongelode benzine of diesel. Er bestaat dus hoe dan ook een marge, ook binnen de bepalingen van de richtlijn 1992/82, om door te voeren wat wij voorstellen. Met andere woorden, ook dit is geen argument. Een gentlemen's agreement van een blauwe maandagmorgen in Brussel kan dat niet ontcrachten. U hebt de volle mogelijkheid om in te voeren wat wij voorstellen.

Mijnheer de minister, als ik nota's lees van Agence Europe en andere, dan stel ik vast dat de denkpatronen inzake het bestrijden van de plotse opstoot van de olieprijs als die in de komende maanden structureel zou worden, hetzij sectoraal, hetzij voor de hele economie, ook het overwegen van een voorstel als het onze inhouden. Het zou kunnen dat als er op 27 maart tot een onvoldoende stijging van de productie wordt besloten om de economische groei bij te benen, dit voorstel als een boemerang terugkeert naar de regering en dat u het hier binnen enkele maanden mag komen bepleiten.

Mijnheer de voorzitter, ik verontschuldig mij omdat ik mij aanpas aan de actualiteit. Tot daar wat toelichting bij de inhoud van ons voorstel en een eerste reactie op een aantal tegenargumenten.

Onze voorlopige conclusie is dat men het probleem niet aanpakt. Men verschuilt zich achter Europa, deels om verdeeldheid in de coalitie te maskeren. U verwijst naar 27 maart, net als een aantal coalitiepartners. Laten wij hopen dat er dan een goed akkoord uit de bus komt. Het is spijtig dat u, op een ogenblik dat u de bevoegdheid en de budgettaire mogelijkheid hebt om onze economie concurrentieel te houden, die kans laat liggen en wordt lamgelegd door interne verdeeldheid. U neemt een groot risico. De kern van een goed economisch beleid is een vrij goede groei met een lage inflatie. Ook op dat punt is het jammer dat u geen voorzorgsmaatregelen neemt. U kiest ervoor om niets te doen en ondertussen de zwaardere belasting die op de bevolking weegt, te incasseren om als brandstof te dienen voor de spilzucht van uw moeizaam samenhangende coalitie. Wij blijven het voorstel met veel overtuiging verdedigen en vragen de spoedbehandeling ervan. Ik ben ervan overtuigd dat, indien een dergelijke historische opstoot van de olieprijs in deze context en met deze mogelijkheden zou zijn voorgevallen onder de vorige regering, zij, onder impuls van de christen-democraten, de maatregelen zou hebben genomen die zich opdringen. Wij betreuren het dat dit niet uw keuze is.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Leterme, ik heb een aantal bedenkingen bij uw voorstel. U hebt enkele vragen gesteld in verband met de meeropbrengsten van de BTW en de evolutie op fiscaal vlak inzake de brandstofprijzen. Ik kom eerst tot de meeropbrengsten van de BTW. In 1998 bedroeg de brandstofprijs 33 frank en momenteel bedraagt hij 42,80 frank. Dat maakt een verschil van 9,80 frank. Daarin zit 8,10 frank voor de producent en 1,70 frank voor de Staat. Op een prijsverhoging van 10 frank is er dus minder dan 2 frank voor de Staat bestemd en meer dan 8 frank voor de producent. De totale meeropbrengst van BTW, op basis van een prijs van 42,80 frank, bedraagt 5,750 miljard frank, terwijl er 27 miljard frank naar de producent gaat.

Ik heb nog een andere berekening in verband met de prijsevolutie. Op basis van een brandstofprijs van 33 frank in 1998 en een actuele prijs van 42,80 frank was er een globale fiscale last - BTW en accijnzen - van ongeveer 80% in 1998 en van 65% nu, wat een daling betekent met 15%. Er is alleen een meeropbrengst wat de BTW betreft. Sinds 2 jaar daalt evenwel het totale aandeel van de belastingen in de prijs.

Dat was een eerste bedenking in verband met de meeropbrengst, de fiscale lasten en de verdeling tussen de producenten en de Staat.

Ik kom thans tot de aangehaalde cijfers, en in dat verband verwijs ik naar een communiqué van Belga met een ontwerp van uw voorstel, alsook naar een faxbericht met uw voorstel, dat ik verzond naar de pers.

De normale prijs bedraagt 14 dollar. Voorheen was dat 12 dollars, maar dat is praktisch hetzelfde. In uw voorstel echter zegt u dat wanneer de prijs 34 dollar zou bedragen, dit zou kunnen leiden tot het doorvoeren van een accijnsverlaging van 2,5 tot 3 frank, zonder daling van de ontvangsten omdat de minderopbrengsten, bij een gelijk verbruik, zullen worden gecompenseerd door de gestegen BTW-opbrengsten. U voegt eraan toe dat u hiermee geen enkel begrotingsdoelstelling in vraag stelt.

In 1998 bedroeg de prijs 12 dollar. Daarna daalde hij en in maart of april 1999 steeg hij opnieuw tot 14 dollar. Thans situeert de normale prijs zich rond 31 dollar. Volgens u kan een accijnsverlaging van 2,5 tot 3 frank worden doorgevoerd. Welnu, uit de berekening die ik terzake maakte, blijkt het volgende.

Jaarlijks verbruiken wij ongeveer 3 miljard 300 miljoen liter benzine, 5 miljard 900 miljoen liter diesel en ongeveer 6 miljard 500 miljoen liters huisbrandolie. Nemen wij alleen in aanmerking het totaal van 9 miljard 200 miljoen liter benzine en diesel en een accijnsverlaging van 1 frank, dan houdt zulks een daling in voor de Staat van 1,21 frank per liter, vermits zowel de inkomsten uit accijnzen als uit BTW dalen. Op 9 miljard 200 miljoen liter

houdt een daling met 1,21 frank een minderopbrengst voor de Staat in van 11 miljard 100 miljoen. Per 1 frank accijnsverlaging is er aldus een minderopbrengst van meer dan 11 miljard. Uw voorstel om een accijnsverlaging van 2,5 tot 3 frank door te voeren zou aldus neerkomen op een minderopbrengst van 30 miljard frank of zelfs meer.

Uiteraard zal ik uw voorstel nader bestuderen. Ik hield slechts rekening met uw eerste nota waarin u een accijnsverlaging van 2,5 tot 3 frank suggereert en maakte de berekening alleen op het totaal verbruik van benzine en diesel.

De heer Tavernier stelde ook een verlaging voor op andere producten, bij voorbeeld huisbrandolie.

Dat is 6,5 miljard liter meer. Daar gaat het over 1 frank BTW en niet over 1 frank accijnzen - dat gaat dan om 55 centimes of 0,55 frank. Ik moet dus misschien iets doen inzake BTW. Bij 1 frank betekent dat een totaal van 6,5 miljard frank. Het gaat dan om een globaal bedrag van 17 tot 18 miljard frank voor een verlaging met 1 frank. U zegt dus 2,5 of 3 miljard frank en ik heb gesproken van 30 miljard of misschien zelfs 40 miljard frank. Dat was een eerste reactie op uw cijfers. Er zijn wel een paar grenzen aan uw verlagingen en daarmee kan ik een andere berekening uitvoeren. Ik heb mij echter gehouden aan uw eerste nota en daarin gelezen over een normale prijs van, bijvoorbeeld, 12 dollar en een prijs per vat nu van 34 dollar, dus een verlaging met 2,5 tot 3 frank. De berekening is eenvoudig : 1 frank verlaging van accijnzen betekent 11 miljard frank. 2,5 of 3 frank per liter betekent dus meer dan 30 miljard frank. Dat was echter een eerste berekening.

U hebt een paar ideeën geleverd inzake het mobiliteitsbeleid. Een eerste vraag - op elke bank, denk ik - is de vraag tot variabilisering van de kosten. Men moet een verlaging van de aankoop prijs voor een wagen doorvoeren en een verhoging voor benzine of andere lasten voor gebruik van de wagen. Dergelijke verlaging van de accijnzen is een verkeerde optie. U vraagt een verlaging van de accijnzen, maar dat op zich is geen variabilisering van de kosten, tenzij dan als variabilisering ten voordele van het gebruik van de wagen. Om meer precies te zijn, dit is een kwestie van concreet beleid inzake mobiliteit. Wat willen wij daaraan doen ? Er is een trend tot variabilisering van de kosten, maar u vraagt integendeel een verlaging van lasten voor het gebruik. Het is inderdaad een kwestie van keuze. Ik heb gehoord dat uw partij-bureau hierover unaniem was. Ik herinner mij echter de begrotingsbesprekingen en begrijp iets niet meer. Een eerste kritiek toen was immers dat wij 30 miljard frank te veel uitgaven aan vermindering van lasten : wij moesten voorzichtiger zijn. Daarna hebt u gezegd dat er misschien toch een verlaging van accijnzen op sommige producten als mineraalwater mogelijk was. Een collega uit uw

Didier Reynders

fractie heeft ook andere verlagingen gevraagd, bijvoorbeeld voor nieuwbouw. Ik heb daarover een studie besteld bij het Planbureau en de Hoge Raad voor Financiën. Nu is mijn eerste reactie dat een vermindering met 30 tot 40 miljard frank onmogelijk te realiseren is in onze begroting.

Het is ook een kwestie van opties in het begrotingsbeleid. Ik wil met de regering en de meerderheid een verlaging van de lasten op arbeid.

Op 1 april 2000 volgt een verlaging van de sociale lasten ten bedrage van 32 000 frank voor elke werknemer, alsook een verlaging van de fiscale lasten voor de belastingplichtige. In oktober volgt een fiscale hervorming.

Wij staan voor de keuze tussen een verlaging van de lasten op arbeid, een verlaging van de sociale lasten en een vermindering van de bijdragen van werknemers. Mijnheer Leterme, u vraagt een verlaging van de accijnzen op benzine. Ik wil geen hulp aan Koeweit of Saoedi-Arabië geven. Welk signaal wordt met uw voorstel aan de producenten gegeven? U kunt uw prijs verhogen, de Staat betaalt wel het verschil. Dit is misschien een goed idee voor sommige arme landen, zoals bijvoorbeeld Nigeria, maar dan doe ik liever een ingreep inzake de schuld van deze landen. Welke reden kan worden ingeroepen om de landen van de Golf hulp te geven?

Voor de consumenten is een verlaging van de lasten op arbeid - sociale last voor de bedrijven, fiscale last voor de particulieren - toch meer aangewezen dan een verlaging van de fiscale lasten op benzine, met een prijsstijging tot gevolg.

Mijnheer Leterme, u stelt een accijnsverlaging voor van bijvoorbeeld 1 frank met een compensatie in BTW. U wilt de prijsverhogingen van de laatste twee jaar ombuigen door een verlaging van de accijnzen, maar gecompenseerd door de verhoging van de BTW. Hier telt alleen de BTW-regeling van 21%. Met uw voorstel wordt een meeropbrengst in BTW gerealiseerd, met dezelfde tarieven. Het gaat alleen over 21% van de verhoging. Veronderstellen wij even dat de prijs een verhoging kent van 10 frank. U kunt een accijnsverlaging toestaan voor 1,7 of 1,8 frank. Er is dus een prijsverhoging van 8 frank, te wijten aan de vatprijs en de wisselkoers. Nu is de vatprijs meer dan 30 dollar. Op de prijsverhoging krijgt de Staat slechts een meeropbrengst in BTW, dus een deel van de verhoging, minder dan 20%. Op een verhoging van 10 frank kunt u maximaal 2 frank accijnzen winnen door een compensatie in de BTW. U krijgt dan toch een prijsverhoging van 8 frank.

Uw voorstel behelst meer dan 20 miljard. De prijs aan de pomp wordt misschien 41 frank in plaats van 43 frank. Het heeft slechts een klein impact voor de consument, met een kostprijs voor de Staat van meer dan 20 miljard

frank, en toch is er sprake van een verhoging van de prijs sinds 1998 met ongeveer 8 frank. U kunt opmerken dat we rekening moeten houden met een normale prijs van 12 tot 14 dollar, maar dan moeten we ook de impact op de begroting durven bekijken.

De budgettaire impact is misschien niet hetzelfde en hetzelfde geldt dan ook voor de invloed op de consument. Een verlaging van de accijnzen met minder dan 1 of 2 frank heeft niet veel invloed op de consument.

Mijnheer de voorzitter, ik kom dan bij mijn laatste bedenking. Ik heb het probleem van de verhoging van de prijzen gisteren op de tafel gelegd van de Ecofinraad. We willen evenwel wachten op de besprekingen tussen de producerende landen die plaatsvindt op 27 maart. Daarna volgt op 7 april in Lissabon een bespreking in de Ecofinraad.

Eerst en vooral moet worden bekeken wat de invloed is van eventuele maatregelen op de consument. De beste oplossing bestaat er volgens mij in te komen tot een grotere productie, wat zal leiden tot een daling van de olieprijsen zoals we vandaag reeds kunnen vaststellen. Een daling van de accijnzen met 70 centiem betekent voor de Staat 7 miljard frank minder inkomsten. Met andere woorden, om dezelfde impact te krijgen als de prijsdaling van vandaag zou dit ons 7 miljard frank kosten.

Mijnheer de voorzitter, mijn voorstellen voor de Ecofinraad gaan uit van een verlaging van de lasten op arbeid en niet van een verlaging van de accijnzen op benzine. De verlaging van de lasten op arbeid is voor ons een prioriteit en bovendien willen wij een ander mobiliteitsbeleid stimuleren door middel van een variabilisering van de kosten. Ik ben evenwel bereid een specifieke maatregel te treffen voor specifieke sectoren zoals de transportsector. In andere landen werden ook reeds dergelijke specifieke maatregelen getroffen. Misschien kan op Europees vlak een specifieke oplossing worden gevonden als de olieprijs nog stijgt. Ik denk daarbij dan wel aan specifieke sectoren en niet de consument in het algemeen.

Ik zal uw voorstel verder bestuderen, maar in een eerste reactie heb ik toch een aantal bedenkingen in verband met de evolutie van de prijzen, de meeropbrengst voor de Staat en het deel van de fiscale lasten in de prijs. De laatste twee jaar stellen we immers een daling van de fiscale lasten vast. Uit een eerste berekening van uw voorstel blijkt dat een verlaging van de accijnzen met 1 frank de Staat 11 miljard frank zal kosten. Bovendien hebben wij andere prioriteiten als het gaat om de lastenverlaging op arbeid, het mobiliteitsbeleid en het probleem van de prijzen. Ik sluit evenwel specifieke maatregelen voor specifieke sectoren niet uit.

Didier Reynders

Mijnheer de voorzitter, ik excuseer mij voor dit lange antwoord, maar ik hoop dat het voorstel van de heer Leterme op een andere keer nog eens aan bod kan komen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden om de collega's geen onrecht aan te doen.

Mijnheer de minister, ten eerste denk ik dat u het rondgedeelde voorstel eens goed moet bekijken. Het is uiteraard niet evident om te moeten reageren op flarden die men hier en daar opvangt. Jammer genoeg had ik uw faxnummer niet, anders had ik u het voorstel zondag overgemaakt.

Ten tweede garandeert het dispositief van ons wetsvoorstel budgettaire neutraliteit. Littera B van ons wetsvoorstel "betonneert" de budgettaire neutraliteit.

Ten derde gaat het om compenserende accijnsverlagende maatregelen, uitsluitend gefinancierd door meeropbrengsten van de BTW die per definitie niet gebudgetteerd zijn. Deze meeropbrengsten vloeien voort uit de toevallige opstoot van de aardolieprijzen. U zegt dat wij vooral moeten werken aan de prijs en aan een hogere productie bij de OPEC. Ik ben het daar volledig mee eens, maar het wordt lachwekkend als u zegt dat België de OPEC inzake Koeweit het verkeerde signaal geeft als wij hier een accijnsverlaging met 2 frank invoeren. Volgens u zou de OPEC hieruit concluderen dat zij hun prijzen kunnen handhaven omdat een wereldmacht als België zijn accijnzen verlaagt. Dat zou een bres in de prijszetting op wereldschaal betekenen.

Een ander element in deze redenering is dat wij de volledige meeropbrengst van de BTW in de gehele sector aanwenden voor het prijseffect op de brandstoffen dat wij beogen. In mijn inleiding heb ik gesteld dat het argument van de heer Tavernier zeer terecht is. De effecten op de huisbrandolie komen sociaal waarschijnlijk zwaarder aan, maar de marge is daar met 55 centiem zeer gering. Wij moeten immers de bodemkoers van 21 handhaven. Daar bestaat dus een veel kleinere marge om iets te doen dan bij de andere brandstoffen. Het element van de budgettaire neutraliteit plaatst dit echter in een heel ander perspectief.

Mijnheer de voorzitter, ik wil niet te zeer uitweiden, maar wij vragen dat ons voorstel beoordeeld wordt naar zijn verdiensten. Wij vragen hier trouwens de spoedbehandeling voor. Het is een structureel voorstel dat geen negatieve budgettaire impact heeft en dat slechts werkt als een bepaalde basiskoers wordt overschreden. Zelfs de bewuste beleidskeuze inzake het variabiliseren van de kosten van autogebruik en wegvervoer kan hier ten volle spelen. Wij willen hier de plotse conjuncturele

opstoten alleen temperen en ze zelfs niet wegwerken. Deze opstoten hebben immers niets te maken met het beleid, ze zijn louter het gevolg van de evolutie en de fricties op de wereldmarkt voor olie.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer Leterme, het gaat, ten eerste, niet alleen om België. Ook in andere Europese landen, bijvoorbeeld Frankrijk, is er een debat over deze problematiek gaande. Als een dergelijk signaal op het hele Europese vlak wordt gegeven, is dat een belangrijk gegeven voor de producenten.

Ten tweede hebben we nu actuele prijzen voor de staat. Een verlaging van de accijnzen met 1 frank betekent een kost van 11 miljard frank. Als u de prijzen van 1998 of begin 1999 neemt, ziet u een verschil. Dat is echter een historisch gegeven. Die prijs werd niet gebruikt tijdens de laatste begrotingscontrole. Als u een nieuw systeem neemt waarbij u de olieprijs op bijvoorbeeld 30 dollar per vat bepaalt, dan betekent dat misschien een verlaging van de accijnzen met 1 frank wanneer de prijs van een liter benzine 46 of 47 frank zou bedragen. U moet dus een onderscheid maken tussen een nieuwe beslissing in verband met het verlagen van de accijnzen en een beslissing in verband met de prijs van een jaar geleden.

Dit is niet hetzelfde op budgettair vlak.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Hubert Brouns aan de minister van Financiën over "het dubbelbelastingverdrag met Nederland" (nr. 1288)

Question orale de M. Hubert Brouns au ministre des Finances sur "la révision de la convention entre la Belgique et les Pays-Bas tendant à éviter la double imposition" (n° 1288)

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij komen nog eens terug op het dossier dat wij ook in november onder uw aandacht gebracht hebben via berichten in de media. U had toen bevestigd dat er een akkoord is tussen België en Nederland om het dubbelbelastingverdrag te herzien. In de Nederlandse pers krijgt dit dossier de laatste tijd veel aandacht. Daar worden initiatieven genomen. Ik vermeld bijvoorbeeld het oprichten van een commissie die nadenkt over de compensatie van de mogelijke fiscale nadelen voor grensarbeiders. Dat initiatief wordt genomen door de Nederlandse staatssecretaris van Financiën en dit naar aanleiding van de herziening van het belastingverdrag. Deze commissie zal dus nagaan in welke mate men die compensatie eventueel vorm kan geven.

Hubert Brouns

Een ander initiatief dat men neemt in Nederland is het feit dat men al een Steunpunt Grensstreekbelastingdienst heeft aangeduid in Heerlen. Dat zijn initiatieven die uiteraard ook niet voorbijgaan aan onze grensarbeiders. Zij lezen dat en stellen vragen of men in ons land ook van plan is om een commissie op te richten, ons voor te bereiden op de concrete uitvoering van het dubbelbelastingverdrag en in die commissie na te gaan wat dit betekent voor de individuele grensarbeider. Is men zinnens om naast een commissie ook een aantal kantoren in de grensstreek aan te duiden die als een open steunpunt kunnen functioneren en waar de grensarbeider informatie kan halen op het moment dat het nodig is ?

Men kan de indruk hebben dat men in Nederland te sterk op de feiten vooruitloopt, want in hetzelfde artikel meldt men ook dat het ingaan van het belastingverdrag nog minstens 3 jaar duurt. De vraag rijst dan waarom er nu al een commissie en een aantal steunpunten moet worden opgericht als men pas over 3 jaar over de juiste informatie beschikt. Tegelijkertijd roept dit toch ook de vraag op of het nuttig is gelijkaardige initiatieven te nemen aan deze kant van de grens.

Vandaar ook mijn vragen. Hoever staat het dossier ? Moeten wij ons inderdaad inhoudelijk voorbereiden om te weten wat dit gaat betekenen voor de individuele grensarbeiders ? Wat is de timing ? Wanneer zal de ratificering in het parlement plaatsvinden ?

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Brouns, zoals ik in mijn brief van 23 november 1999 aan de voorzitters van Kamer en Senaat reeds heb gemeld, werden de technische besprekingen tussen België en Nederland terzake op 10 november 1999 beëindigd door de parafering van een ontwerp van verdrag tot het vermijden van dubbele belasting tussen België en Nederland.

Ik kan u het volgende meedelen met betrekking tot de huidige stand van zaken van het dossier en van de verdere procedure. De volgende stap die moet worden gezet, is de ondertekening van het nieuw dubbelbelastingverdrag in een Nederlandstalige en een Franstalige versie. De ondertekening en de procedure van wetgevende goedkeuring vallen principieel onder de bevoegdheid van mijn collega, de minister van Buitenlandse Zaken. De administratie van Fiscale Zaken van mijn departement stelt echter de daartoe noodzakelijke documenten op. Die administratie is momenteel volop bezig met de vertaling van het ontwerpverdrag naar het Frans. Het is een ontwerp in het Nederlands. Na de ondertekening zal de administratie van Fiscale Zaken nog de goedkeuring vragen van de inspectie van Financiën en de minister van Begroting en eveneens zorgen voor de redactie van de documenten in verband met het

wetsontwerp dat in voorbereiding is en aan het parlement zal worden voorgelegd. Dan pas kan in een volgende fase het ministerie van Buitenlandse Zaken de goedkeuringsprocedure effectief opstarten.

Het is moeilijk om bij benadering te zeggen wanneer de bespreking in het parlement zal kunnen aanvangen, aangezien de procedure over verschillende diensten en departementen loopt. Ik zal vragen om zo vlug mogelijk de vertaling te maken en het wetsontwerp daarna voor goedkeuring bij het parlement indienen.

Wat het instellen van een commissie voor informatie betreft, ben ik bereid om een bespreking te voeren met enkele diensten, waaronder misschien ook lokale diensten zoals gemeenten. Momenteel is het nog een beetje vroeg, maar we kunnen misschien wel al plannen om een commissie voor informatie op te richten wanneer het wetsontwerp voor goedkeuring van het verdrag in het parlement ingediend is. Binnen 1 jaar moet het mogelijk zijn om goede informatie te verstrekken. Dit initiatief kan worden genomen tijdens de parlementaire bespreking van dit wetsontwerp.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord en voor zijn positieve houding ten aanzien van het initiatief voor de oprichting van de commissie. Het is echter wel belangrijk om een onderscheid te maken tussen een commissie die informatie geeft en een commissie die onderzoekt of er inderdaad nog hiaten zijn in het toepassen van de wetgeving. Dat is eigenlijk de bedoeling van uw Nederlandse collega Vermeent, die ten eerste moet zorgen voor compensaties in een aantal gevallen en, ten tweede, moet nagaan in welke mate het gelijkheidsprincipe correspondeert met het grondbeginsel. Hier gaat het zeer concreet over het mogen toepassen van de hypotheekafrekbaarheid en hoe dat kan toegepast worden voor elke inwoner van het land.

Minister **Didier Reynders** : Het betreft hier een commissie belast met informatie enerzijds en onderzoek anderzijds.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.15 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 12.15 heures.*